

Arrest

nr. 286 855 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390 bus 13
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 november 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA .

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ALENKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 november 2022 trof verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit betreft de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de PZ KASTZE op 24 november 2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

naam: [S.]
voornaam: [G.]
geboortedatum: [...]1991
geboorteplaats: Erevan
nationaliteit: Armenië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GROND- GEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. De Poolse verblijfskaart volstaat niet zonder geldig paspoort.

Betrokkene werd al werkend aangetroffen in een garage. Betrokkene bezit geen beroepskaart. Proces-verbaal zal worden opgesteld door TSW.

Betrokkene verklaart dat hij sinds 19 november 2022 in België verblijft en dat hij hier is om te werken. Als antwoord op de vraag of hij in België of in een ander Europees land internationale bescherming (asiel) heeft aangevraagd, verwijst betrokkene naar zijn Poolse verblijfskaart. Betrokkene verklaart dat hij geen problemen heeft in Polen, noch in Armenië. Zijn vingerafdrukken werden reeds afgenomen in Polen. Betrokkene verklaart geen ziekte te hebben die hem belemmert om te reizen of terug te keren naar zijn herkomstland. Betrokkene verklaart geen partner met wie hij een duurzame relatie heeft, noch kinderen in België te hebben. Betrokkene verklaart ook geen familie in België te hebben. In zijn herkomstland verklaart betrokkene een broer en een zus te hebben.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland of Polen.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepaling van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 19 november 2022 in België te verblijven, maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt dat hij eerder verklaarde op 20 juni 2022 te zijn aangekomen in België. Betrokkene werd toen gemachtigd tot verblijf in België tot 18 september 2022. Uit het dossier blijkt verder niet niet dat betrokkene zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert

Betrokkene werd al werkend aangetroffen in een garage. Betrokkene bezit geen beroepskaart. Procesverbaal zal worden opgesteld door TSW.

Terugleiding naar de grens (...)

Vasthouding (...)"

1.2. Op 24 november 2022 legde verweerder tevens een inreisverbod voor twee jaar op (bijlage 13sexies).

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Betrokkene werd gehoord door de PZ KASTZE op 24 november 2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : S.

voornaam : G.

geboortedatum : X

geboorteplaats : Erevan

nationaliteit : Armenië

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 24 november 2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, § 1. tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1 ° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 2 jaar:

Betrokkene werd al werkend aangetroffen in een garage. Betrokkene bezit geen beroepskaart. Procesverbaal zal worden opgesteld door TSW.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart dat hij sinds 19 november 2022 in België verblijft en dat hij hier is om te werken. Als antwoord op de vraag of hij in België of in een ander Europees land internationale bescherming (asiel) heeft aangevraagd, verwijst betrokkene naar zijn Poolse verblijfskaart. Betrokkene verklaart dat hij geen problemen heeft in Polen, noch in Armenië. Zijn vingerafdrukken werden reeds afgenomen in Polen. Betrokkene verklaart geen ziekte te hebben die hem belemmert om te reizen of terug te keren naar zijn herkomstland. Betrokkene verklaart geen partner met wie hij een duurzame relatie heeft, noch kinderen in België te hebben. Betrokkene verklaart ook geen familie in België te hebben, in zijn herkomstland verklaart betrokkene een broer en een zus te hebben.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland of Polen.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3EVRM aan de orde zijn.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

1.3. Op 9 december 2022 werd verzoeker gerepatriëerd naar Armenië.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Ze verwoordt deze als volgt:

"De verwerende partij wijst erop dat de vereiste van een belang bij de vordering een voorwaarde van beroep is voor Uw Raad, uitdrukkelijk opgenomen in artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling werd ingevoerd door de wet van 15 september 2006, tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, naar analogie van artikel 19 lid 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Er kan daarom nuttig verwezen worden naar de jurisprudentie van de Raad van State voor de interpretatie van concepten waarnaar deze bepaling verwijst, evenals naar de administratiefrechtelijke doctrine die erop betrekking heeft. Deze leert ons inderdaad dat "het belang ligt in het voordeel dat, na de aangezochte vernietiging, voorziet in het tenietgaan van de grieven veroorzaakt door de bestreden beslissing."(vrije vertaling)

Om deze reden, om de ontvankelijkheid van een verzoek te staven, dient het vereiste belang van de verzoeker bij zijn beroep te bestaan op het ogenblik van de inleiding ervan en blijven bestaan tot de uitspraak van het arrest, deze vereiste vloeit voort uit het beginsel dat een vernietigingsarrest een nuttig effect dient te hebben.

Nu uit de feiten blijkt dat verzoekende partij zonder verzet het grondgebied heeft verlaten, werd het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uitgevoerd.

Bijgevolg is deze beslissing uit het rechtsverkeer verdwenen.

Hieruit volgt dat waar het beroep gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, het beroep zonder voorwerp is en bijgevolg onontvankelijk".

2.2. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

"De voorzitter wijst op de exceptie die de verwerende partij heeft opgeworpen in haar nota – met name dat de verzoekende partij op 9 december 2022 werd gerepatriëerd naar haar land van herkomst en het belang bij haar beroep daarom is teloorgegaan in de mate dat het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – en vraagt de verzoekende partij om haar standpunt hierover toe te lichten. De verzoekende partij erkent dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevoerd, maar meent nog een belang te ontfemen aan het gegeven dat dit bevel ten grondslag ligt aan het eveneens aangevochten inreisverbod. Hierbij licht zij toe te beschikken over een verblijfsvergunning voor Polen, die

evenwel niet automatisch wordt verlengd en dat het bestaan van het inreisverbod haar kan worden tegengeworpen in de volledige Schengenzone en dus negatieve gevolgen kan hebben voor haar verblijfsstatus in Polen. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen.”

Gelet op het bovenvermeld betoog van de verzoekende partij toont ze haar belang bij het beroep aan, voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

De exceptie is derhalve ongegrond.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoeker op: *“Schending van art. 2. 2° Vreemdelingenwet juncto het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

Hij betoogt als volgt:

Art. 2, 2° Vreemdelingenwet stelt:

“ Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is : 2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt ”

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de plicht op om de beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat impliceert dat de beslissing moet steunen op werkelijk bestaande feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Er wordt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel vastgesteld wanneer de beslissing uitgaat van een verkeerde voorstelling van de feiten of wanneer de genomen beslissing niet steunt op een behoorlijk onderzoek, wat zeker het geval is indien de onjuistheden een determinerende invloed hebben gehad op het nemen van de beslissing.

3.1.1.

Zoals boven aangegeven en duidelijk te zien is op stukken in bijlage, heeft verzoeker recht om in het Schengengebied te vertoeven. Hij heeft verblijfsvergunning van Polen geldig tot 25 januari 2025 en geldig Armeense reispas, hij mag naar andere Schengenlanden dan Polen om daar werk te zoeken en kort te verblijven. Het zijn die redenen, nl. bezoek van vrienden en zoek naar werk, die verzoeker ertoe hebben gebracht naar België te komen.

Het behoeft geen betoog dat Polen lid is van de Europese Unie en het Schengenacquis, noch over het feit dat België door deze internationale overeenkomst gebonden is.

3.1.2.

De bestreden beslissing stelt: “Betrokkene bezit geen beroepskaart”.

Zoals het blijkt uit bovenstaande is het echter niet nodig voor de situatie van verzoeker. Hij werkte immers niet in België.

Het is tevens niet waar dat verzoeker geen paspoort had. Hij had tevens geen visum nodig omdat hij een verblijfsvergunning voor Polen had, geldig tot 25 januari 2025.

Verwerende partij heeft aldus het paspoort in handen gehad, tevens zijn Poolse verblijfskaart en andere nodige werkdocumenten.

Uiteraard rijst dan de vraag waarom verwerende partij het paspoort en andere documenten niet gezien heeft of hier geen rekening mee gehouden heeft.

Er kan dan ook niet anders worden besloten dat verwerende partij onzorgvuldig te werk is gegaan bij het nemen van de beslissing en geen behoorlijk onderzoek heeft verricht (lees: de pagina's in het paspoort doorbladeren), noch zich heeft gesteund op werkelijke feiten die naar behoren bewezen zijn bij het nemen van de beslissing.

Door dit onzorgvuldig handelen werd een onrechtmatige beslissing genomen die indruist tegen art. 2, 2° Vreemdelingenwet.

Verzoeker is houder van een geldig Armeens paspoort. Hij heeft ook een verblijfsvergunning in Polen geldig tot 17 januari 2025.

Meer bepaald gaat het om een werkvisum dat werd afgeleverd door Polen in het kader van een tewerkstelling voor een Pools bedrijf wat is conform aan de Poolse en Europese wetgeving.

Verzoeker kwam tevens naar België op 20 november 2022 om vrienden te bezoeken en tegelijkertijd om zijn papieren in orde te brengen om in België officieel te kunnen werken.

Tot 24 november 2022 verbleef hij bij zijn vrienden.

Op 24 november 2022 kwam verzoeker naar een bedrijf Carrosserie en Garage AG om te kijken en eventueel te onderhandelen betreffende zijn toekomstige tewerkstelling.

Hij werd in deze garage door de politie aangetroffen en onterecht beschuldigd in illegaal verblijf en zwart werk.

Verzoeker kwam echter naar de garage enkel om onderhandelingen te doen en om te vragen over de papieren nodig voor zijn tewerkstelling.

Zie zijn eigen verklaringen en verklaringen van zaakvoerder van het bedrijf in kwestie (stuk 6) en een andere verklaring (stuk 7).

Verzoeker was tevens in het bezit van zijn geldig Armeense reispas en een Poolse verblijfsvergunning geldig tot 17 januari 2025.

Zijn verblijf in België was bijgevolg volledig legaal.

Op 24.11.2022 werd verzoeker verhoord door de politie en werd vals beschuldigd in illegaal verblijf en zwart werk. Op dezelfde dag 24.11.2022 werd hem bij de politie een bevel om grondgebied te verlaten afgegeven met vasthouding met het oog op de verwijdering gepaard met een inreisverbod van 2 jaar.

Verzoeker was echter nooit de bedoeling om te werken, hij was enkel bezig met onderhandelingen over een toekomstig werk.

Zijn verblijf in België was tevens volledig legaal. Zijn laatste stempel in het paspoort van 20 november 2022 bewijst dat verzoeker legaal verbleef, omdat hij enkel maar op 20 november 2020 naar België kwam.

Verzoeker heeft geen Belgische wetgeving geschonden. Het feit dat hij was op de terrijn van het bedrijf Carrosserie en Garage AG te Tervuursesteenweg 29, 1820 Perl was aangetroffen betekent nog niet dat hij daar kwam om te werken.

Zijn wens om in België te werken kan niet worden verwaard met effectief zwart werk.

Verzoeker heeft een Poolse verblijfskaart geldig tot 17 januari 2025. Hij was steeds in orde met de Poolse wetgeving. Per analogie hij zou ook in orde zijn met de Belgische wetgeving.

Kortom zijn er geen bewijzen in het dossier dat verzoeker in België effectief heeft gewerk.

Het inreisverbod van 2 jaar belet tevens dat verzoeker opnieuw naar België en andere Schengenlanden kan komen.

Door het verbod wordt verzoeker zwaar en onterecht bestraft zonder voldoende overtuigende bewijzen van illegaal verblijf (wat niet waar is) en zwart werk (wat ook niet bewezen is)."

Voor wat betreft de eerste bestreden beslissing

3.2. De eerste bestreden beslissing bevat 2 motieven die haar elk op zich kunnen schragen. Dit impliceert dat enkel als verzoeker gefundeerde kritiek uit tegen beide motieven, dit aanleiding kan geven tot de nietigverklaring ervan.

3.3. De eerste bestreden beslissing maakt toepassing van artikel 7, eerste lid, 8° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit houdt in dat er een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband werd uitgeoefend zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging. In concreto werd vastgesteld dat verzoeker al werkend werd aangetroffen in een garage.

3.4. Het administratief dossier bevat een document opgesteld op 24 november 2022 door attaché V.J. van de *“afdeling intercepties en opvolging bevel om het grondgebied te verlaten”* van de Dienst Vreemdelingenzaken. Hieruit blijkt dat er door B.P., rechercheur van de politiezone Kastze, op 24 november 2022 een PV met een welbepaald nummer voor illegale tewerkstelling werd opgemaakt. Hierin wordt verzoeker vernoemd en de naam van een garage in Steenokkerzeel alsook de gegevens van de werkgever.

3.5. Verzoeker wijst op zijn geldig Armeens paspoort en een geldige Poolse verblijfsvergunning. Hij stelt dat het gaat om een werkvisum dat werd afgeleverd door Polen in het kader van tewerkstelling door een Pools bedrijf.

3.6. Voor zover kan worden aanvaard dat dit wordt aangetoond door de stukken gevoegd bij het verzoekschrift, maakt dit niet de vaststelling ongedaan dat verzoeker werd betrapt op illegale tewerkstelling in België. Dit kan ook niet onderuit worden gehaald door dit simpelweg te ontkennen, hieraan te verbinden dat een beroepskaart dus niet nodig was, te verklaren dat hij hier was om vrienden te bezoeken, om te onderhandelen met de in het PV vermelde garage over zijn toekomstige tewerkstelling, om zijn papieren in orde te brengen, te stellen dat de wens om hier te werken niet kan worden verward met effectief zwartwerk en dat hij in orde was met de Poolse wetgeving en dat hij naar analogie ook in orde wou zijn met de Belgische wetgeving. Dit kan evenmin onderuit worden gehaald door een korte verklaring van de zaakvoerder van het bedrijf in kwestie van 1 december 2022 die verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift. Hierin kan enkel worden gelezen dat de zaakvoerder aangeeft dat verzoeker niet voor hem werkte en dat deze spontaan kwam opdagen tijdens de controle van 24 november 2011. Ook een korte verklaring van een zekere S.G. van 1 december 2022 vermag de gedane vaststelling van illegale tewerkstelling niet onderuit te halen. Hierin kan enkel worden gelezen dat verzoeker als gast van de familie langskwam op 24 november 2022. S.G. verklaart dat hij op de hoogte was van het feit dat verzoeker een werkplek ging bezoeken en ging informeren *“of het mogelijk was daar te starten en of hij zelf zag zitten”*. A.S. verklaart dat verzoeker niet aan het werken was op de dag van controle en dat het niet zijn bedoeling is geweest om dit op een illegale manier te doen. S.G. was niet aanwezig op het ogenblik van de vaststelling van de illegale tewerkstelling en is een bekende van verzoeker. De zaakvoerder is betrokken partij en heeft er baat bij dat er geen illegale tewerkstelling in zijn garage wordt vastgesteld. Er kan dan ook weinig bewijswaarde worden toegekend aan de aan het verzoekschrift gehechte verklaringen. De bewijswaarde van een PV opgesteld door de politie waarvan melding wordt gemaakt in het in punt 3.4. vermelde verslag weegt alleszins zwaarder door dan de bewijswaarde van deze verklaringen.

3.7. De Raad concludeert dan ook dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat het motief in de eerste bestreden beslissing waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 7, eerste lid, 8° van de Vreemdelingenwet onzorgvuldig tot stand kwam. Hij haalt het betrokken motief dus niet onderuit. Dit motief volstaat om de eerste bestreden beslissing te schragen. Het houdt in dat zelfs gefundeerde kritiek tegen het tweede motief, waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Zelfs tijdens legaal kort verblijf mag een Armeense onderdaan niet werken zonder te beschikken over de vereiste machtiging. De Raad gaat dan ook niet verder in op de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de tweede bestreden beslissing

3.8. Het inreisverbod werd opgelegd op grond van de vaststelling dat er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. In de eerste bestreden beslissing figureren daarover motieven die verzoeker op geen enkele manier betwist, waardoor ze overeind blijven. Indien er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan, is verweerder verplicht om op grond van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van

de Vreemdelingenwet een inreisverbod op te leggen. In casu bepaalde hij de duur van dit inreisverbod op twee jaar, daar waar voormelde bepaling hem toelaat om een inreisverbod voor drie jaar op te leggen.

3.9. In het inreisverbod kan onder meer worden gelezen:

“Betrokkene werd al werkend aangetroffen in een garage. Betrokkene bezit geen beroepskaart. Procesverbaal zal worden opgesteld door TSW.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”

3.10. Verzoeker toont niet aan dat dit onzorgvuldige vaststellingen zijn door zijn hierboven besproken verklaringen te herhalen en al evenmin door zijn eenvoudig betoog dat hij door het inreisverbod wordt bestraft zonder voldoende overtuigende bewijzen van zwartwerk.

Het enig middel kan geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronde middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA